Open in app 7

Medium

Q Search

Desi Stack · Following

Member-only story

Sunk Cost Fallacy

Original draft of an article in Marathi in the newspaper Sakal

3 min read · Just now

Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

Share

••• More

तिसरा मेंदू

डॉ. योगेश हरिभाऊ कुलकर्णी

इया कॉलेजकाळातील एक आठवण आहे. हिंदी चित्रपटसृष्टीत बलवान आणि पिळदार शरीरवष्टीच्या हिरोंचा बोलबाला सुरू झाला होता. साहजिकच तरुणांमध्ये त्याचे अनुकरण करण्याची ओढ-क्रेझ निर्माण झाली होती. माझ्या काडी-पैलवान मित्राला तर 'सलमान' व्हायचं वेडच लागल होतं. आई-बाबांच्या मागे लागून लागून त्याने सुमारे पाच हजार रूपयांचे (त्या काळाचे) जिमचे साहित्य आणून घरातील त्याच्या खोलीत एक वैयक्तिक व्यायामशाळाच थाटली होती. काही दिवस उत्साहात तासन् तास व्यापाम केला. नंतर जसे शरीराने गाऱ्हाणे मांडायला सुरवात केली, तसे व्यायामाकडे दुर्लक्ष होऊ लागले. नंतर तर त्या सर्व सामग्रीची अडचणच वाटू लागली. वर्ष उलटून गेलं आणि व्यायाम तर मात्र दोन आठवड्यानंतरच बंद झालेला होता. 'मी त्यात एवडे पैसे घातले आहेत' या विचारांनी ते सर्व मिळेल त्या किमतीत (म्हणजे 'अध्यां') विकायचीही इच्छा होईना. आर्थिक नुकसान होणारच होतं. पण तो सगळी सामग्री तशीच ठेवणं हेच खरं नुकसान नव्हतं का?

बुडीत खात्याचा मोह

आपण अनेकवेळा काही गोष्टींमध्ये 'आधीच एवढं केलंय' म्हणून अडकून पडतो आणि मग परत फिरता येत नाही. या 'मेंटल मॉडेल'ला (मन:प्रारूप) म्हणजेच विचार-चित्राला 'संक कॉस्ट फॅल्सी' म्हणजेच 'बुडित-खात्याचा मोह' म्हणू शकतो. हा असा मानसिक सापळा आहे, जो तुमच्या वैयक्तिक निर्णयांपासून ते सरकारच्या घोरणांपर्यंत सगळीकडे दिसतो. या विचार-चित्रात, आपण एखाद्या गोष्टीत बेळ, पैसा किंवा श्रम घातल्यामुळे तो सोडणं आपल्याला कठीण जातं, जरी पुढे काहोही फायदा होणार नसला, तरीही. आपण म्हणतो, 'इतकं केलंप, तर आता सोडणं योग्य नाही; पण वास्तवात मागचं नुकसान लक्षात घेऊन पुढचं नुकसान वाडवणं अजूनच भातक ठरतं. उदाहरणार्थं, सरकार एखादा प्रकल्प हाती घेतं. काही कारणांमुळे किंवा नीट नियोजन न केल्यामुळे जनतेकडून अपेक्षित प्रतिसाद मिळत नाही. वापर कमी होतो; पन देखमालखर्च करावाच लागतो. तरीही सरकार तो प्रकल्प बंद करत नाही. कारण? आधीच एवढा खर्च झालाय! अशा प्रकारची अनेक उदाहरणं आपल्याला आजूबाजूला दिसतात,

अनेकदा आपण अशा नात्यांमध्ये अडकृन

पडतो वे मानसिक त्रास, अपमान किंवा सतत दुःख देत असतात. तरीही आपण ती नाती टिकततो, याचे कारण आपण आणी खूप काही दिलेलं असतं. थेळ, भावना, कश्री कश्री आर्थिक मदतसुद्धा. इतकी वर्षे एकत्र आहोत, आता तोहून कसं चालेल? हा विचारच आपल्याला अडकतून ठेवतो. पण सत्य असं असतं की, चुकीचं नातं वितकं लवकर संपवता येईल, हा विचार करणेसुद्धा कश्री कश्री 'गुन्ह्या'सारखे वाटत असले तरी त्याचा विचार करावा, हेच है विचारचित्र सुचवतं.

एखाधा छोट्या शहरातल्या दुकानात, जिथे प्राह्क येत नाहीत, विक्री होत नाही, तरी दुकानदार म्हणतो की "मी या दुकानात इतका पैसा धातल्या, आता बंद कसं करू?" पण याचा विचार होत नाही की रोज दुकान उपहुन टेक्णं, माल आगणं, बोजबिल भरणं, हे सर्व अजून तोटा करत आहेत. कथी कथी जुना ज्यवसाय सोहून काही नवीन सुरू करणं हेव

एखादा चित्रपट बभायला एखाद्या पाँश चित्रपटगृहात जार्थ आणि नेमका तो चित्रपट जाम बोअर निभावा, वेळ वाया जातोय, हे कळत असताना सुद्धा "आयीच एक तास झाला आहे, दीडरो रुपयाचं तिकीट काढलप," असं म्हणत आरण तो आता शेवटपर्यंत पाहतो आणि उरलेला बेळही वाया पालवतो. जे आधीच वाया गेलं आहे, त्याची पर अजून वेळ वाया घालजून का करायची?

काही शेअसं मध्ये गुंतवलेले पैसे दिवसंदिवस कमी-कमी होत आहेत हे लक्षात येत असूनही लोक त्या शेअरना चिकटून राहतात. कारण, "आधीच पैसे घातलेत, आता विकलं तर नुकसान होईल." पण हे लक्षात घेतलं जात नाही की ज्यामध्ये गुंतवणूक अकार्यक्षम उरतेय तिचा प्रत्येक दिवस एक 'नवीन नुकसान' आणत असतो.

ही सगळी उदाहरणं आपल्याला एक गोष्ट शिकवतात, मागे जे झालं, त्यासाठी आपण पुढे चुकीचे निर्णय घेऊ नयेत. जेव्हा आपण फक्त 'आधीच इतकं केलंप' म्हणून काही करत राहतो, तेव्हा आपला चेळ, पैसा आणि मानस्कि ऊर्जा वाया जाते. श्चा मानस्कि सापळ्याची जाणीय ठेवणं गरजेचं आहे.

गीतकार साहिर लुधियानवी यांच्या ह्या ओळी 'संक कॉस्ट फॅलसी' या 'मेंटल मंडिल'ला अगदी चपखल बसतात - "वो अप्रसाना जिसे अंजाम तक लाना न हो मुमकिन, उसे इक ख़्बसूरत मोड़ दे कर छोड़ना अच्छा।"

बुडीत-खात्याचा मोह

(झालं-गेलं, गंगेला मिळालं । गुंतता हृदय हे)

माझ्या कॉलेज काळातील एक आठवण आहे. हिंदी चित्रपटसृष्टीत बलवान आणि पीळदार शरीरयष्टीच्या हिरोंचा बोलबाला सुरु झाला होता. साहजिकच तरुणांमध्ये त्याचे अनुकरण करण्याची ओढ-क्रेझ निर्माण झाली होती. माझ्या काडी-पैलवान मित्राला तर 'सलमान' व्हायचं वेडच लागल होतं. आई-बाबांच्या मागे लागून लागून त्याने सुमारे ५०००/- (त्या काळाचे) रुपयांचे जिमचे साहित्य आणून घरातील त्याच्या खोलीत एक वैयक्तिक व्यायामशाळाच थाटली होती. काही दिवस उत्साहात तासंतास व्यायाम केला. नंतर जसे शरीराने गाऱ्हाणे मांडायला सुरवात केली तसे व्यायामाकडे दुर्लक्ष होऊ लागले. नंतर तर त्या सर्व सामुग्रीची अडचणच वाटू लागली. वर्ष उलटून गेलं आणि व्यायाम तर मात्र २ आठवड्यानंतरच बंद झालेला होता. 'मी त्यात एवढे पैसे घातले आहेत' या विचारांनी ते सर्व मिळेल त्या किमतीत (म्हणजे 'अर्ध्या') विकायची ही इच्छा होईना. आर्थिक नुकसान होणारच होतं. पण ती सगळी सामग्री तशीच ठेवणं हेच खरं नुकसान नव्हतं का? आपण अनेक वेळा काही गोष्टींमध्ये "आधीच एवढं केलंय" म्हणून अडकून पडतो आणि मग परत फिरता येत नाही. या मेंटल मॉडेल (मन:प्रारूप) ला म्हणजेच विचार-चित्राला 'संक कॉस्ट फॅलसी' म्हणजेच 'बुडीत-खात्याचा मोह' म्हणू शकतो. हा असा मानसिक सापळा आहे जो तुमच्या वैयक्तिक निर्णयांपासून ते सरकारच्या धोरणांपर्यंत सगळीकडे दिसतो.

या विचार-चित्रात, आपण एखाद्या गोष्टीत वेळ, पैसा किंवा श्रम घातल्यामुळे ती सोडणं आपल्याला कठीण जातं, जरी पुढे काहीही फायदा होणार नसलं, तरीही. आपण म्हणतो, "इतकं केलंय, तर आता सोडणं योग्य नाही." पण वास्तवात मागचं नुकसान लक्षात घेऊन पुढचं नुकसान वाढवणं अजूनच घातक ठरतं. उदाहरणार्थ, सरकार एखादा प्रकल्प हाती घेतं. काही कारणांमुळे किंवा नीट नियोजन न केल्यामुळे जनतेकडून अपेक्षित प्रतिसाद मिळत नाही. वापर कमी होतो पण देखभाल खर्च करावाच लागतो. तरीही सरकार तो प्रकल्प बंद करत नाही. कारण? "आधीच एवढा खर्च झालाय!" अशा प्रकारची अनेक उदाहरणं आपल्याला आजूबाजूला दिसतात, ती पाहूयात.

अनेकदा आपण अशा नात्यांमध्ये अडकून पडतो जे मानसिक त्रास, अपमान किंवा सतत दुःख देत असतात. तरीही आपण ती नाती टिकवतो, कारण आपण आधी खूप काही दिलेलं असतं. वेळ, भावना, कधी कधी आर्थिक मदतसुद्धा. "इतकी वर्षं एकत्र आहोत, आता तोडून कसं चालेल?" हा विचारच आपल्याला अडकवून ठेवतो. पण सत्य असं असतं की, चुकीचं नातं जितकं लवकर संपवता येईल, तितकं उरलेलं आयुष्य आनंदात घालवता येईल हा विचार करणे सुद्धा कधी कधी 'गुन्ह्या'सारखे वाटत असले तरी त्याचा विचार करावा हेच हे विचार-चित्र सुचवतं.

एखाद्या छोट्या शहरातल्या दुकानात, जिथे ग्राहक येत नाहीत, विक्री होत नाही, तरी दुकानदार म्हणतो की "मी या दुकानात इतका पैसा घातलाय, आता बंद कसं करू?" पण याचा विचार होत नाही की रोज दुकान उघडून ठेवणं, माल आणणं, वीजबिल भरणं, हे सर्व अजून तोटा करत आहेत. कधी कधी जुना व्यवसाय सोडून काही नवीन सुरू करणं हेच शहाणपणाचं असतं.

एखादा चित्रपट बघायला एखाद्या पाँश चित्रपटगृहात जावं आणि नेमका तो चित्रपट जाम बोअर निघावा. वेळ वाया जातोय, हे कळत असताना सुद्धा "आधीच एक तास झाला आहे, दीडशे रुपयाचं तिकीट काढलाय," असं म्हणत आपण तो आता शेवटपर्यंत पाहतो आणि उरलेला वेळही वाया घालवतो. जे आधीच वाया गेलं आहे, त्याची भर अजून वेळ वाया घालवून का करायची?

काही शेअर्स मध्ये गुंतवलेले पैसे दिवसोंदिवस कमी-कमी होत आहेत हे लक्षात येत असूनही लोक त्या शेअर्सना चिकटून राहतात. कारण, "आधीच पैसे घातलेत, आता विकलं तर नुकसान होईल." पण हे लक्षात घेतलं जात नाही की ज्यामध्ये गुंतवणूक अकार्यक्षम ठरतेय तीचा प्रत्येक दिवस एक 'नवीन नुकसान' आणत असतो.

ही सगळी उदाहरणं आपल्याला एक गोष्ट शिकवतात. मागे जे झालं त्यासाठी आपण पुढे चुकीचे निर्णय घेऊ नयेत. जेव्हा आपण फक्त "आधीच इतकं केलंय" म्हणून काही करत राहतो, तेव्हा आपला वेळ, पैसा आणि मानसिक ऊर्जा वाया जाते. ह्या मानसिक सापळ्याची जाणीव ठेवणं गरजेचं आहे.

गीतकार साहिर लुधियानवी यांच्या ह्या ओळी 'संक कॉस्ट फॅलसी' या मेंटल मॉडेलला अगदी चपखल बसतात — "वो अफ़्साना जिसे अंजाम तक लाना न हो मुमकिन, उसे इक ख़ूबसूरत मोड़ दे कर छोड़ना अच्छा।"

• डॉ. योगेश हरिभाऊ कुलकर्णी

Sunk Cost Fallacy

Mental Models

Sakal

Marathi

Economics

Following

Published in Desi Stack

63 followers · Last published just now

Stories related to innovation and technology in India. Also includes discovering various aspects of ancient Indian Knowledge System.

Edit profile

Written by Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

1.7K followers · 2.1K following

PhD in Geometric Modeling | Google Developer Expert (Machine Learning) | Top Writer 3x (Medium) | More at https://www.linkedin.com/in/yogeshkulkarni/

No responses yet

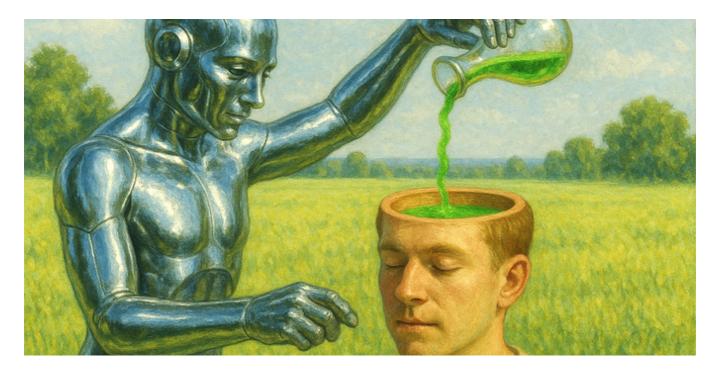

Yogesh Haribhau Kulkarni (PhD)

What are your thoughts?

Recommended from Medium

ChatGPT Is Poisoning Your Brain...

Here's How to Stop It Before It's Too Late.

→ Apr 30 ** 14.8K 681
□ 681

In Psyc Digest by Alessia Fransisca 🐽

The 1-Minute Introduction That Makes People Remember You Forever

A Behavioral Scientist's Trick to Hack the "Halo Effect"

May 26 **→** 30K **→** 715 ·••

it's okay to disappear until you feel like you again

you are allowed to disappear until you find your way back to the person you were before the world got too loud

SpaceX Has Finally Figured Out Why Starship Exploded, And The Reason Is Even More Humiliating Than...

Musk is making a fatal mistake.

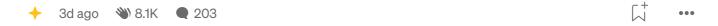
→ 5d ago • 8.7K • 194

Your Brain Was Never Supposed to Read

How a man-made invention rewired human cognition

In Bitchy by Maria Cassano

This Tiny Thing Is a Massive Predictor of Divorce, According to an Expert

And it's not about sex, money, or arguing.

See more recommendations